

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17938/2023
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, против туженог „Maxim & Co“ д.о.о. Нови Сад, чији су пуномоћници Борислав Шушњар и Милан Ђукић адвокати из ..., ради утврђења и предаје поседа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1090/23 од 11.05.2023. године, у седници одржаној дана 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1090/23 од 11.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 497/2021 од 23.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав уговор о замени пољопривредног земљишта закључен између Републике Србије – Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и туженог од 08.06.2007. године, оверен пред некадашњим Петим општинским судом у Београду под бројем Ов 277/07 од 26.06.2007. године, да се обавезе тужени да преда тужиоцу у посед испражњење од свих лица и ствари непокретности – катастарску парцелу .. КО Нови Сад III површине 26,04,02 хектара и да се на основу ове пресуде изврши упис брисања туженог као власника, а дозволи упис права јавне својине Републике Србије код надлежне Службе за катастар непокретности, као и да се тужени обавезе да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за доношење решења којим се забрањује туженом отуђење и оптерећење непокретности - катастарске парцеле .. КО Нови Сад III, а која мера би остала на снази до правноснажног окончања спора. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 1.258.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1090/23 од 11.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у

Новом Саду П 497/2021 од 23.01.2023. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је у одговору на ревизију предложио да се иста одбије као неоснована и тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

По оцени Врховног суда, тужиочева ревизија је недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП, јер је изјављена од неовлашћеног лица.

Одредбом члана 85. став 7. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 8. те одредбе, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе одређује се посебним прописима.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14), поред осталог, прописано је: да је правобранилаштво орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе (члан 2. став 1); да послове правобранилаштва за заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво, које се оснива тим Законом (члан 2. став 2); да је Државно правобранилаштво државни орган који предузима правне радње и користи правна средства ради остваривања и заштите имовинских права и интереса Републике Србије, и обавља друге послове одређене законом (члан 5. став 1); да функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6); да када је прописано да у одређеном поступку иза предузимања само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4); да послове из надлежности Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 23. став 1); да државни правобранилац може предузети сваку радњу из надлежности Државног правобранилаштва, а искључиво је надлежан за покретање поступка оцене уставности и законитости, подношење извештаја и обавештења Влади и министру надлежном за правосуђе, и обављање других послова утврђених законом као надлежност државног правобраниоца, док заменици државног правобраниоца могу предузети сваку радњу из надлежности Државног правобранилаштва која није у искључивој надлежности државног правобраниоца (члан 24).

Следствено изложеном, ревизију и друга ванредна правна средства у име странке може да изјави само адвокат. Закон о правобранилаштву, у вези са коришћењем ванредних правних средстава, изједначава државног правобраниоца са адвокатом. То значи да ревизију и друге ванредне правне лекове у име Републике Србије може изјавити само државни правобранилац и заменик државног

правобраниоца, који то овлашћење не могу пренети на друга лица запослена у Државном правобранилаштву.

У конкретном случају, ревизију није изјавио заменик државног правобраниоца наведен у том правном леку. Ревизију је за означеног заменика државног правобраниоца потписало друго лице које нема ту функцију. Таква ревизија изјављена је од неовлашћеног лица, због чега је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев туженог за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић